

Vahot Imre.

A fiatal költők apja.

Vahot Imre a magyar szépirodalom journalistái egén egyike a legrégebben fénylő csillagoknak, kiknek journálistikánk igen sokat köszönhet, ki megalapította a nemzeti lapirodalmat közel öt évig vitt Pesti Divatlapjával.

Vahot Imrét ki ne ismerné?

Ha Petőfi feltámadna azon sírból, melybe a regék temették bizony Vahot Imréről elmondaná, ime ennek a férfinak köszönhetem, hogy azzá levék, a mivé az életben lettem; mert ő pártfogolt, ő karolt fel akkor, midőn a nyomorúság volt tanyám, s a Petőfi név még nem harsogta be a világot. És Petőfi után elmondának a most virágzó írók közül igen sokan. Vahot Imrének köszönhetjük ezt vagy azt, ő léptetett fel, ő buzdított, ő népszerűsített. Ezen szép tulajdonáról neveztetett el Vahot Imre minden fiatal írók apjának. És ez igen szép, igen nemes elnevezés.

Vahot Imre, Vahot Sándor bátyja, kinek irodalmi működéseit felsorolni is igen hosszas lenne. Évek hosszú száma óta örökös munkásságban tölti napjait; vállalatok, lapok, könyvek számtalan mennyiségben adattak ki, szerkesztettek, s indítottak meg általa, melyek mindegyike magán hordja a nemzetiség tiszta bélyegét. Vahot Imre tősz gyökeres magyar ujságíró, nemzeti jellegeink minden vonalmát magán hordva, neki minden sora a nemzetiesség sajátágaival van írva — ő példányképe a magyar journalistának. Az ő irodájában rend van, pedig ez vajmi szükséges a szerkesztőknél, s előfizetői éppen azért soha nem

szorulnak reclamatiokra, mint egy bizonyos napilapnál. — A Pesti Divatlap kezelése alatt oly virágzó volt, hogy minden vetélytársát levágta rövid idő alatt; azután szerkeszté a Reményt, majd a Budapesti Viszhangot, és most a Napkeletet, legnemzetiesb irányu, és legdúsabb tartalmu divatlapunkat, melyben fordítmányokkal nem találkozunk soha! Ezek mellett temérdek almanachot, ezek közt a páratlan Losonczy Phönixet is, szerkesztett, sok időszaki folyóiratot, mint a »Magyar föld és népe«, a »Nagy világ képekben« sat. Nagy naptárakat sat. Képes vállalatának igen nagy érdemök az, hogy hazai régiségeinket legnagyobb mérvben adják, mi által történelmi adatokhoz is bőven jutottunk már. Ő adta ki a magyar írók arcképcsarnokát is pompás kiállítással.

Szerkesztési foglalatosságai mellett Vahot sok humoristikus és közérdekű munkát is irt, különösen a színművészet körében. E műveit »Ködfátyolképek« czim alatt ismeri a közönség. Vahot Imre színműirodalmunkat is sok jó művel gazdagítá, mind a dráma, mind a vígjáték és népszínmű körében, melyek színpadainkon — kissebb nagyobb — tetszésben részesültek mindig. Ezek közül »Zách nemzetsége« és a »Farsangi iskola« legkitünőbbek.

Ilyen sokféle munkásság után neve, világos, hogy igen népszerűvé vált széles nagy Magyarországon, s nincsen valóban egy valamire való ház is, a melyben derék Vahotunkat ne ismernék akár személyesen, akár hirtől, vagy arcképei által jószabásu magyar attilában.

Vahot Imre mint ember is oly nagy magyar, mint a milyen irataiban. Jelleme a jovialitás, nyíltság, vig kedély, és jó szív által egyike ama derék magyar jellemeknek, kiket úr és földmives egyiránt szeret, mert nemzeti sajátságaink benne mind megtaláltnak.

Családja igen kedves; van egy kis fia, atyjának hasonmása kivéve hogy szöke, s e kis fiu már is különös lángelműséget fejt ki a magyar zenében, úgy hogy cigány mestere gyakran elragad-

tatással emlegeti, milyen ügyes, milyen muzsikátermett. Adja Isten, hogy sokra vigye! Vahot jellemével egyénisége is tökéletesen megegyez; középtermet, zömök; magyar arczéllal, fekete szakáll és bajuszsza, s arczában jellemének hű kinyomatával.

Adja Isten, hogy a hazának irodalmi működései által még sokáig válják oly hasznára, mint eddig, hogy megmaradjon jó kedélye, jó egészsége, s szelleme el ne hagyja soha rendkívüli termékenységét, s Napkeletje legyen nap, melynek keletje minél fényesbé teremtsék szellemi ébredésünk jelen nappalában.

